

Nyelv a szájban

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 23. szám, 2020. június 5.

Az idegenség a szájában azonban nem csökken. Leginkább akkor érzékeli, amikor fel kell olvasnia valamit, folyamatosan, hangosan és tagoltan kell beszélnie a nyilvánosság előtt. A nyelve, mint egy nehéz, rugalmatlan tömb, alig forog, folyton beleütközik a B6-ba vagy B7-be, a csökevényes, de félig kimeredő B8-ba is, melynek mintha szintén élesek volnának a szélei, pedig Rostam doktor végül legalább hatszor futott neki azzal a lassú, de hangos csiszológépével, hogy kényelmesre kerekítse. A felolvasott szöveg, a saját mondatai, amelyeket olyan lassan és körülményesen szövögetett, hozzáférhetetlenné válnak olvasás közben. Nem tud kapcsolatba lépni velük. A hangzó, kimondott, felolvasott szavak, mint a fűrészpor, elporladnak. Érti? Mintha nem beszélne, hanem valami más történne. Egy háttérzaj csupán. Valami más.

Egyébként már nem vállal felolvasást. Színházteremben, amikor mások a sötétben ülnek, ő pedig a kellemetlen reflektorfényben, azt sem látja, hogy kihez beszél, csak az első két-három sor arcai derengenek, és akkor ezek a fűrészpor mondatok meg a kínlódás a saját merev nyelvével - nem vállalja már. Fizikai akadály van, szögezi le, erről többet nem mondhat, amikor felkérlik, ezt szokta válaszolni.